

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ - ΔΥΟ ΑΝΤΙΚΡΟΥΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟ ΣΥΜΒΙΩΣΗΣ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΩΝ

Αμβρόσιος: «Φτύστε τους ομοφυλόφιλους όπου τους συναντάτε, είναι αποβράσματα της κοινωνίας και εκτρώματα της φύσης»

Σε ένα σκληρό μήνυμα προχώρησε ο μπτροπολίτης Καλαβρύτων, Αμβρόσιος κατά των ομοφυλόφιλων. Σε ανάρτησή του στο προσωπικό του ιστολόγιο τους χαρακτηρίζει αποβράσματα της κοινωνίας, ενώ προτρέπει τον κόσμο όπου τους βρίσκει να τους φτύνει! Ο μπτροπολίτης καταγγέλλει - χωρίς να την κανονομάζει πλήρως - την Άννα Βαγενά, καθώς η βουλευτής είχε δηλώσει στην κηδεία του Μηνά Χατζησάββα ότι θα βοηθήσει να περάσει το σύμφωνο συμβίωσης από τη Βουλή. «Η ομοφυλοφιλία είναι εκτροπή από τους Νόμους της φύσεως! Είναι κοινωνικό κακούργημα! Είναι αμαρτία! Όσοι, λοιπόν, είτε την βιώνουν, είτε την υποστηρίζουν δεν είναι φυσιολογικοί άνθρωποι!

Είναι αποβράσματα της Κοινωνίας!», αναφέρει ο μπτροπολίτης.

«Είναι μερικά αποβράσματα της Κοινωνίας, περιθωριακοί άνθρωποι, ελαττωματίες, εξευτελισμένοι, άνθρωποι του σκότους οι οποίοι τώρα πιά με την ευκαιρία της υπεροχής της αριστερής πτέρυγας σήκωσαν πια κεφάλι!», συνεχίζει.

Μάλιστα, ο Αμβρόσιος δεν αμελεί να συμβουλευτεί τους πολίτες να μην τους έχουν εμπιστοσύνη, να μην τους ακούν και να τους φτύνουν όπου τους βρουν!

«Σας συμβουλευώ: Μην τους πλησιάζετε! Μην τους ακούτε! Μην τους εμπιστεύεσθε! Είναι οι κολασμένοι της Κοινωνίας! Δικαίωμά τους, βέβαια, είναι κρυ-

φά -ιδιωτικά- να ζούν όπως θέλουν! Αλλά κάποιον ξεφτυλισμένο δεν μπορούν να υπερασπίζονται δημοσίως τα πάθη της ψυχής των! Την Ελλάδα μας διοικούν σήμερα πια άθεοι άνθρωποι!».

Καταλήγει ο μπτροπολίτης: «Ε, λοιπόν, αυτούς τους ξεφτυλισμένους, φτύστε τους! Αποδοκιμάστε τους! Μαυρίστε τους! Δεν είναι άνθρωποι! Είναι εκτρώματα της φύσεως! Ψυχικά και πνευματικά πάσχουν! Είναι άτομα με νοητική διαταραχή! Δυστυχώς, αυτοί είναι τρεις χειρότεροι και πολύ πιο επικίνδυνοι από κάποιους, που ζούν στα τρελλοκομεία! Μην διστάζετε, λοιπόν! Όταν και όπου τους συναντάτε, φτύστε τους! Μην τους αφήνετε να σηκώνουν κεφάλι! Είναι επικίνδυνοι!»

Ένα κείμενο για τον Χατζησάββα και το «σύμφωνο συμβίωσης»

Της Έλενας Ακρίτα

Στη πολιτική κηδεία του Μηνά Χατζησάββα ο σύντροφος του - κι επίσης εξαιρετικός ηθοποιός Κώστας Φαλελάκης - είπε:

«Προσδοκούσε αυτό το γ... σύμφωνο συμβίωσης που δεν έρχεται. Κι αντί για συλλυπητήρια θα έλεγα ότι υπάρχουν και διαφορετικοί άνθρωποι στην κοινωνία, το λέω, που είναι ομοφυλόφιλοι. Δεν το έκρυψε ο Μηνάς ποτέ αυτό. Δεν ντράπηκε ποτέ γι' αυτό. Θέλουμε να ζήσουμε με αξιοπρέπεια και να πεθαίνουμε με αξιοπρέπεια. Δώστε μας αυτή την δυνατότητα επιτέλους.»

Κι εξήγησε και γιατί το είπε:

“Ήταν απίστευτο, πάντως, αυτό που έζησα στο νοσοκομείο όταν πήγα για να πάρω τη σορό του και αυτό είναι ένα μήνυμα στον πρωθυπουργό για το σύμφωνο συμβίωσης. Ήμουν ο άνθρωπός του τα τελευταία 25 χρόνια και όμως δεν ήταν αυτονόητο ότι μπορούσα να πάρω εγώ τη σορό του”.

Πάμε παρακάτω. Ή μάλλον πάμε πιο πίσω. Απ' το Δημοτικό ήμασταν συμμαθητές και φίλοι. Φίλοι που χαθήκαμε και ξαναβρεθήκαμε κάποτε κάπου στη Θεσσαλονίκη. Ο Νικόλας (που δεν τον λέγαν 'Νικόλα'), διευθυντής σε τράπεζα, ζούσε με τον σύντροφο του τον Γιάννη (που δεν τον λέγαν 'Γιάννη') δικηγόρο.

Ο Νικόλας κι ο Γιάννης - αν κι 'εξέχοντα' μέλη της μέσης αστικής τάξης - ζούσαν στις

παρυφές της κοινωνικής αποδοχής: Κύκλος φιλικός ΑΛΛΑ όχι επαγγελματικός. Κοινωνικές εκδηλώσεις ΑΛΛΑ όχι οικογενειακές. Κοινές διακοπές, ΑΛΛΑ με προσχήματα. Ταξίδια ΑΛΛΑ με προσοχή. Όπου κι αν πήγαιναν, ό,τι κι αν έκανε, αυτό το 'ΑΛΛΑ' τους ακολουθούσε σαν μαύρος ίσκιος.

Ήταν, θα πεις, κι άλλες εποχές. Δεκαετία του 80 γνωρίστηκαν. Αγαπήθηκαν κι αποφάσισαν να πορευτούν μαζί. Μαζί και οι τρεις: Ο Νικόλας, ο Γιάννης και το βαριόϊσκιωτο ΑΛΛΑ τους.

Όταν ο φίλος μου αρρώστησε - κι αρρώστησε βαριά - τα συγγενολόγια ουδόλως συγκινήθηκαν. Έτσι κι αλλιώς, ο πατέρας του ο ίδιος του είχε κλείσει την πόρτα στα μούτρα (γιατί το σόι του - με την αντρίλα που δεν τη σκιάζει φοβέρα καμιά - π@στηδες δεν βγάζει).

Στο μακρύ ταξίδι στη νύχτα της νόσου του - ο Νικόλας δεν ήταν μόνος. Είχε δίπλα του όσους πραγματικά τον αγαπούσαν. Είχε εμάς τους φίλους του και πάνω απ' όλα τον Γιάννη. Είχε τον Γιάννη.

Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες για το πόσο άγριο ήταν το κουπί που τράβηξε ο σύντροφος του για τρία ολόκληρα χρόνια. Όχι μόνο για να σταθεί ψυχικά - αλλά και πρακτικά στον άνθρωπό του. Να δίνει καθημερινά μάχες με γιατρούς, νοσοκόμους, τραυματιοφορείς, κλινικές, εντατικές, αντιλήψεις, ομοφοβίες, καχυποψίες, κωλοσυστήματα:

“Τι του είστε εσείς;”

Τι του ήταν αυτός; Τίποτα. Ένα τίποτα του ήταν αυτός. Ένας τυχαίος του ήταν αυτός. Ένας περαστικός, που είδε φως και μπήκε. Ένας παράφρων που σκέφτηκε “δεν μπαίνω στις φωτιάς την Κόλαση για έναν άγνωστό μου κύριο; κάποιον που δεν μου είναι τίποτα;”

Ο φίλος μου ο Νικόλας έχασε τη μάχη. Στην αγκαλιά του συντρόφου του έγειρε, έκλεισε τα μάτια και ξεκουράστηκε πια. Στο άδειο τους σπύτι έβαλε το κλειδί ο Γιάννης. Έμεινε να κοιτάει τον τοίχο απέναντι, καλυμμένο απ' τα συλλεκτικά κόμικς του συντρόφου του.

Δεν πέρασαν λίγες ώρες και χύμηξε στο σπύτι ο 'πατέρας'. Ο 'πατέρας' ο άφαντος. Ο 'πατέρας' που ούτε στο νοσοκομείο δεν πάτησε το πόδι του.

Το πάτησε όμως στο διαμέρισμα. Και το πάτησε γερά. Όρμηξε στο σαλόνι - και ξέρετε ποιο ήταν το πρώτο πράγμα που έκανε; Πήρε τηλέφωνο τον ΟΤΕ να αποσυνδέσουν το νούμερο 'για να μην πληρώνει κερατιατικούς λογαριασμούς' - το διαμέρισμα ήταν στο όνομα του Νικόλα. Κι έπειτα έφερε μέσα τις κούτες κι άδειασε ό,τι βρήκε μπροστά του. Ασημικά, πίνακες, το παραμικρό που το έκοβε να 'χει αξία. Ο 'πατέρας' τώρα αυτό. Ο 'πατέρας' πάντα αυτό.

Ο Νικόλας τον κοίταζε. Δεν αντέδρασε γιατί δεν τον ένοιαζε. Το μόνο που τον ένοιαζε ήταν να 'σώσει' τα κόμικς. Τίποτα άλλο.

Πρώτον να σώσει τα κόμικς και δεύτερον να τσακιστεί να φύγει ο άλλος.

Οι 'οικείοι' (αυτοί που μοστράρονται σε πένθιμα αγελτήρια στους στύλους της ΔΕΗ), δεν του επέτρεψαν να πάει στην κηδεία. Κάσαμε πέντεξη φίλοι παρέα, σαν τους λεπρούς στο περιστύλιο του νεκροταφείου... Και μετά σε ένα ταβερνάκι. Να θυμόμαστε, να κλαίμε να γελάμε. Αυτό θα ήθελε κι αυτό κάναμε. Εμάς θα ήθελε κι εμάς είχε. Έχουν περάσει 10 χρόνια, αλλά αυτή η ιστορία πονάει πάντα. Και πονάει πολύ. Γιατί ακόμα κάποιοι αρνούνται το προφανές.

Είναι όλοι αυτοί που λένε το μνημειώδες 'δεν με νοιάζει τι κάνει ο γκέι στο κρεβάτι του'. Μα έρωτας δεν είναι το κρεβάτι, ρε μαλάκα. Έρωτας, δεν είναι η κλειστή πόρτα. Έρωτας είναι η κοινή ζωή, είναι οι κοινοί φίλοι, είναι τα κοινά δικαιώματα.

Γιατί, λοιπόν, τα ομόφυλα ζευγάρια δεν δικαιούνται να ζήσουν όπως θέλουν. Και ποιος αποφασίζει για λογαριασμό τους; Όλοι εμείς οι μάγκες με τα χιλιάδες διαζύγια και τους αποτυχημένους γάμους μας; Δώστε τους ΓΙΑ ΑΡΧΗ το γ...σύμφωνο συμβίωσης -γιατί:

“Θέλουμε να ζήσουμε με αξιοπρέπεια και να πεθαίνουμε με αξιοπρέπεια. Δώστε μας αυτή την δυνατότητα επιτέλους.»

Υ.Γ. Στη μνήμη του Νικόλα μου. Που δεν τον λέγαν Νικόλα.

Πηγή: «ΤΑ ΝΕΑ»

OLYMPIA MARBLE
PTY LTD
1-3 CHALDER ST, MARRICKVILLE NSW 2204
Ph. 9565 1415 - Mob. 0418 462 020
www.olympiamarble.com.au e-mail: olympia1@bigpond.net.au

Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΗΛΙΑ Ή ΤΟΝ ΑΝΔΡΕΑ

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΜΝΗΜΕΙΩΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΜΝΗΜΕΙΩΝ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΑ ΣΤΟ NSW
ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ
MONUMENTAL STONEMASONRY

SENIOR CITIZENS DISCOUNTS

